

**Editörün Notu:** Bob Avakian'ın mimarı olduğu yeni komünizmi destekleyen Kolombiya Devrimci Komünist Grubu'ndan 8 Mart Dünya Kadınlar Günü mesajı revcom.us web sitesinde 15 Mart 2021 tarihinde yayınlandı. Çevirisini okurlarımıza sunarız.

Kaynak için bkz: [Break ALL the Chains! For the Liberation of Women and the Emancipation of All Humanity! \(revcom.us\)](http://revcom.us)

---

2021 Dünya Kadınlar Günü.

Tüm dünyada kadınların günü! İsyan günü! 8 Mart, kadınları alıkoyan TÜM zincirleri parçalama ve tüm geleneksel ilişkilerin, insanlığı köleleştiren eski düşünce biçimlerinin radikal bir şekilde söküp atılacağı yeni bir dünya için savaşma ve çalışma konusundaki kararlı kararlılığımızı ilan etmek için bir kararlılık günü olmalıdır.

Dünyadaki zalimlere karşı mücadelenin tüm cephelerinde kadınların varlığı giderek genişliyor ve güçleniyor. Bu Dünya Kadınlar Günü, dünyanın her yerinde kadınların tecavüze, cinsel tacize, kürtaj hakkının yasaklanması veya kısıtlanmasına, pornografiye, dayığa, hakarete ve aşağılamaya, sünnete, zorunlu başörtüsüne, "aşk", "kıskançlık" veya "namus" adına yapılan cinayetlere, seks ticaretine, yoksulluğa ve sefalete karşı, kadına yönelik cinsiyet baskısını bitirmek isteyen tüm mücadeleleriyle sarsılıyor.

Kadınların ezilmeleri ve dünyadaki kadınların bununla mücadelesi gittikçe keskinleşiyor. Artık 21. yüzyılın üçüncü on yılına giriyoruz ve bu Dünya Kadınlar Günü'nde kadınların kurtuluşu için halen gerçek bir devrimci mücadeleye ihtiyaç bulunuyor. **20. yüzyılın ikinci yarısından bu yana kadının dünyadaki ve evdeki rolü derinden değişti, peki toplumdaki bu kadar fazla değişikliğe rağmen (kadınların mesleklere ve kamusal hayata katılımı gibi) kadınlara yönelik baskı niçin sona ermedi ve tam tersine yeni biçimler (hatta faşist biçimler) aldı?**

Farklı ülkelerdeki kadınların durumu farklı olabilir, ancak hepsinin ortak bir yanı var: **Dünyaya hakim olan patriyarkal sistem içinde köleleştirilmişlerdir.** Bugün bile kadınlar, diğer ezilen kesimlerden çok daha fazla bir şekilde bu sistemin mutlak canavarlığından muzdaripler ve köle olarak görülüyorlar, kendilerine köle gibi muamele yapılıyor. Erkeklerin zevkleri için köle olarak kabul ediliyorlar ve bu doğrultuda muamele görüyorlar. Bu sömürü sisteminin devamını sağlamak için, onu yeniden üretmek ve emek gücü sağlamak için doğmuş köleler olarak kabul ediliyorlar ve onlara bu şekilde davranılıyor. Vücutlarına ve zihinlerine erkeklerin egemen olduğu köleler olarak kabul ediliyorlar ve böyle muamele görüyorlar. Bu dünyada, her baskıcı insanın arkasında siyasi,

ideolojik, kültürel, askeri ve yasal güce sahip egemen patriyarkal kapitalist sistem vardır. Kadınlar, sistem tarafından en çok ezilen insanlardır ve bu nedenle kadına karşı aynı sistemin ahlaksız ve acımasız yönleriyle mücadelede en büyük yükü onlar taşımaktadır.



“Kadınların Kurtuluşu ve Tüm İnsanlığın Kurtuluşu İçin Mücadele!”  
Bucaramanga, Kolombiya

Devrimci düşünür ve önder Bob Avakian'ın çok doğru bir şekilde işaret ettiği gibi:

“Erkek üstünlenmeciliği de günümüzde baskın olan kapitalist-emperyalist sistem de dahil olmak üzere sömüren ve sömürülen, baskıcı ve baskı altında kalan arasındaki ayrımın bütün dünyadaki tarihiyle iç içe geçmiş ve buna “işlenmiş” durumdadır. Binlerce yıl önce üretim araçlarının (toprak, evcil hayvanlar, aletler vb.) artık insanların ortak araçları olmaktan çıkıp özel mülk olarak sahiplenilmesi şeklinde gelişmiş insan toplulukları -ve “iş bölümünün” kadınların çocuklarla ilgilenmesi ve erkeklerin bu üretim araçlarının sahipliğini domine etmesi ve kendi (erkek) varislerine (başkasının değil) bırakmak istemesi- ataerkil ailenin baskınlığına yol açtı, ve toplumda kadınlar erkeklerin boyunduruğu altına girdi. Erkek üstünlenmeciliği ve mizojini (kadını daha aşağı seviyede, amacı erkeğe hizmet etmekten ibaret nefret edilesi varlıklar olarak görmek) ideolojisi ve kültürü yayıldı. Bu durum eşitsizliği ve sömürüyü rasyonelize etmek ve desteklemek için kullanılan hem fiziksel hem de mental şiddeti ve terörle birlikte geldi. Bu ataerkil baskı aynı zamanda “geleneksel” cinsiyet

ilişkilerine zıt düşen ve meydan okuyan samimi ilişkiler de dahil olmak üzere insanlar arasındaki ilişkilerin bastırılmasına ve cezalandırılmasını da neden oldu.” (**Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz** - Bob Avakian)

Avakian, kadınlara yönelik baskı ile kapitalizm-emperyalizm sistemi ve radikal devrimci çözüm arasındaki diyalektik ilişkiyi anlamada yeni bir çığır açtı! Diğer devrim ve komünizm eğilimleri (bir çeşit ekonomist eğilimler), kadınların ezilmesini yüzeysel bir çelişki olarak ele alıyor. Ve feminist akımların önemli kısmı, üretim tarzını (iktisadi temeli ve üstyapısını) tamamen yok sayıyor. Cinsiyetçiliğe ve ayrımcılığa karşı her seferinde savaşıyorlar, ancak ALAŞAĞI EDİLMESİ gereken tüm kapitalizm-emperyalizm sistemine karşı değiller. Bu tür feministler, bir tür kimlik politikasına ve “kesişimselliğe” kapılarak, bu sistem altında kendi paylarına düşeni aradıkları için üretim tarzını dikkate almıyorlar.

*“Kimlik politikaları gerçekten de beni usandıran bir şey. Her ne kadar bu kimlik konusu bir grupla ilişkili olsa da, temel anlamıyla gerçekte “ben” ve “benimki” ile ilgilidir ve her zaman buna tanıklık ederiz; bu durum diğer insanlara hatta diğer ezilen insanlara karşı en azından objektif olarak ve sıklıkla bilinçli olarak, iğrenç bireysellik ve bu temeldeki ufak rekabet bakış açısı ile ortaya çıkar.”*

*“Kimlik politikaları” gerçekte baskının korkunç biçimlerine karşı mücadele ihtiyacını ve bunun ortaya konmasını bozar, çürütür, yanlış yönlendirir ve bu süreci baltalar.”*

*“Büyüyen faşist güçlerin gerçek baskı ve adaletsizliğe karşı mücadeleye saldırması açısından uygun hedef ve araç sağlayan bir fenomendir bu, bununla birlikte bu “kimlik” politikaları ve ideolojisi baskıya ve adaletsizliğe karşı hiçbir gerçek çözüm sunmaz ve faşizmi besleyen sisteme gerçek bir alternatif sağlamaz.”* (**İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut: Bireysellikten, Asalaklıktan ve Amerikan Şovenizminden Kopmak** - Bob Avakian)

Ve kesişimsellik, görünüşte radikal ve evrensel bir çerçeve gibi görünmesine rağmen, bu baskıları üreten ve dayatan sistemi devirmenin tüm “kaosu” olmadan, bu gezegende milyarlarca insanın çektiği çoklu baskıları kapsayıp deneyimleyebilecek -ve sözde gerçeğin doğrulandığı, adaletsizliğin ise reform mücadelelerinde otorite ve liderlik olarak en çok ezilenlerin belirlenmesi ile ele alındığı- bu kesişimsellik, dünyadaki zengin ve yoksul uluslar arasında olduğu şekliyle temel ve köklü toplumsal bölünmeleri ve dengesizlikleri görmez. Dolayısıyla, belirlenen “kavşaklar” ve “hatlar” üzerinden paylaşılan “doğrudan deneyimler” dünyayı değiştirmeye yetecek şekilde kabul edilir.

Zaman zaman görünüşte radikal bir görünümle ezilen “kimlikleri” (cinsiyet veya etnik, yaş, vb.) politik sermayeye dönüştürmek isteyenleri takip ederek ve gerçek değişim arzularınının

boşa düşmesi ile daha fazla insanın manipüle edilmesine ihtiyacımız yok. Zararlı yanlısamları ve içi boş reformları bahane ediyorlar, diğer zamanlarda yönetici sınıftan sözde “ilerici” adayları teşvik ediyorlar. Onların “konuşma hakkını” meşrulaştırmalarına, kimlikler ve anlatılar yoluyla “önderlik etmelerine” ihtiyacımız yok, aksine devrimci projeleri söylenenlerin içeriğine ve yönlendirdiği şeye göre değerlendirmeye ihtiyacımız var. Acilen ihtiyaç duyulan şey, dünyayı ve onun tüm baskıcı toplumsal ilişkilerini kökten ve temelden değiştirmektir. Bu mesele, reform mu yoksa devrim mi üzerine ciddi bir diyalog ve tartışma gerektirir: Bu dehşetlerin kaynağı nedir ve çözümü nedir? Tüm insanlığı özgürleştirecek olan nedir ve aynı sistem içinde basit düzeltmeler ne sağlayacak?

Dünya ölçeğinde tuzağa düşürülmelerine ve boyun eğdirilmelerine karşı, bu durumu değiştirmek için kadınların çığılığı yankılanıyor. Bu tür mücadelelerin muazzam enerjisi, milyarlarca kadını ağırlaştırıp ve zorla alt eden bir baskıya duyulan öfke ve nefretten kaynaklanır. Kadınların “yerinde” kalmasının istendiği, kadınların tahakküm altına alındığı, aşağılandığı, dövüldüğü, sakatlandığı ve öldürüldüğü bir dünyayı kabul etmeyi herkes reddetmeli ve herkes sokağa çıkarak kadınlarla birlik içinde ayağa kalkmalıdır. Arjantin ve Şili’den Hindistan ve İran’a, cinsel saldırıya, kadın cinayetlerine ve daha fazlasına son verilmesi talebiyle ayağa kalkılmalıdır. Şu anda İran’da başörtülerini atan ve baskı altına alınan kadınların acilen desteklenmesi gerekiyor. Kadınların ezilmesine karşı mücadele alanını genişletmeye ve tüm kapitalist sisteme karşı ve TÜM insanlık için kurtuluş yolunda savaşmaya (sistemi yalnızca kendi “lehimize” çevirmeye değil), devrime ve insanlığın kurtarıcıları olmaya davet ediyoruz.

Bu 8 Mart’ta, Kolombiya’daki ve dünyadaki tüm gerçekten ilerici ve devrimci hareketleri, patriyarkaya, ırkçılığa ve faşizme, dini köktencilığe, çevrenin tahrip edilmesine, yoksulluğa, ulusal baskıya, siyasi baskıya ve emperyalist savaşımlara karşı olmaya, İran’da olduğu gibi başka yerlerde de daha keskin bir şekilde ayakta duranlara destek olmaya çağırıyoruz. Kapitalist sistem altında her tür baskıya karşı çıkan herkesi, İran’daki tüm siyasi tutukluların özgürlük talebi etrafında birleşmeye çağırıyoruz. Bugünün kadın ve erkek siyasi tutukluları, toplumumuzun özgürlük savaşçılarıdır. “Ben” ve “benim” için savaşmanın acımasızlığına düşemezsiniz. TÜM patriyarkal ve baskıcı hükümetlere karşı birleşmeliyiz. Kadınların özgürleşmesi ve dünya çapında bir mesele olan baskılarının sona ermesi, dünya çapında kadın hareketlerini birbirine bağlayan birleştirici bir faktör olabilir ve olmalıdır. Kadınların özgürleşmesi, tüm insanlığı özgürleştirme mücadelesini de mümkün kılar.

**Kolombiya Devrimci Komünist Grubu | 8 Mart 2021 | @ComRevCo**